

partiernes indre organisation og opbygning, hvilket i nogen grad måtte synes at være en forudsætning for, at man kan fastsætte regler om en forpligtelse til offentliggørelse af deres regnskaber. Men jeg finder som sagt, at det vil være rimeligt og ønskeligt at drøfte hele dette problem i udvalget vedrørende valgloven, hvor man foruden en række tekniske valglovsændringer, som jeg har foreslået — jeg har fornemmelsen af, at betænkningen er ved at være på vej — også drøfter andre større og mindre principielle problemer.“

Holger Eriksen (S) var ligesom ministeren imod at lempe spærre-reglerne. Man måtte have erfaring for, hvordan den i 1961 ændrede ordning virker i praksis, før den tages op til revision. Med hensyn til lovforslagets 2. del var han i princippet enig med forslagsstillerne i, at det ville være rart, om der fandtes en effektiv kontrol som den foreslåede. Sagen var imidlertid ikke så ligetil. F. eks. kunne en organisation meget vel tænkes at drive en propaganda, som var til fordel for et politisk parti, uden at dette fik pengene overdraget.

Harald Nielsen (V) og *Poul Sørensen* (K.F) kunne heller ikke støtte lovforslaget, men var som den foregående taler villig til at drøfte det i et udvalg.

Helge Larsen (RV) anså det for rimeligt, at de nye spærreregler blev prøvet i praksis ved det forestående valg, før man gik til en revision af dem. Spørgsmålet om kontrol med partiernes regnskaber ville han meget gerne være med til at drøfte i et udvalg.

Iver Poulsen (Uafh) henviste til, at lovforslagets 1. del havde en væsentlig lighed med et lovforslag, som de uafhængige fremsatte i 1961 (årbog 1960-61, side 401). Der var imidlertid en forskel, som bevirkede, at partiet ikke kunne give fuld tilslutning til det foreliggende lovforslag, hvilket nærmere begrundedes. Lovforslagets 2. del syntes taleren ikke om. „For det første er det ikke mere statskontrol, vi trænger til, og for det andet kan vi ikke se, at det kan have nogen nævneværdig interesse for vælgerne at få en detaljeret opgørelse over, hvorfra partierne får deres penge, og hvad de bruger dem til. Der er mange politisk interesserede mennesker — det er også blevet berørt tidligere i dag — der gerne vil støtte et politisk parti og dets arbejde også på anden måde end netop med krydset på valgdagen, f. eks. økonomisk, og den støtte bør enhver naturligvis have lov til at yde på de samme betingelser, hvormed vedkommende støtter partiet på valgdagen, nemlig i hemmelighed. Hvis ikke det var sådan, ville det svække den politiske interesse og aktivitet ude i befolkningen. Der er mange politisk interesserede vælgere, som af forskellige grunde ikke ønsker deres politiske sympatier offentligt registreret. . . .“

Det folketingsudvalg, som lovforslaget henvistes til, afgav ikke betænkning angående sagen.
